

Εμείς οι κρατούμενοι που βρισκόμαστε έγκλειστοι στις φυλακές του ελληνικού κράτους αποφασίζουμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ξεπερνώντας τους τεχνητούς διαχωρισμούς που θέλουν να μας επιβάλλουν με βάση την εθνικότητα και τις θρησκευτικές πεποιθήσεις που έχουμε ή δεν έχουμε για να διεκδικήσουμε μια σειρά αιτημάτων που μας αφορούν όλους και που αποτελούν μέτωπα πάλης που έρχονται σε ρήξη με την αυστηροποίηση της σωφρονιστικής πολιτικής.

Τα τρία αιτήματα που διεκδικούμε αφορούν την μονιμοποίηση των διατάξεων του νόμου 4322/2015, την κατάργηση του εισαγγελικού βέτο στον θεσμό των αδειών και την κατάργηση του νόμου έκτρωμα που αφορά την αθροιστική έκτιση της ποινής στην τέλεση συγκεκριμένων αδικημάτων εντός της φυλακής, κατά την διάρκεια ή μετά την παραβίαση τακτικών αδειών.

Ας εξετάσουμε όμως αναλυτικά τα αιτήματα που διεκδικούμε και για ποιον λόγο αποτελούν κομβικά σημεία αντιπαράθεσης με την προσπάθεια που γίνεται να υπάρξει μια αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου με τρόπο που λειτουργεί εις βάρος του συνόλου των κρατουμένων.

1. Η μονιμοποίηση των διατάξεων του νόμου 4322/2015 που αφορούν τις αποφυλακίσεις κρατουμένων αποτελεί μια μικρή αλλά σημαντική ρωγμή στην εντεινόμενη ασυδοσία των δικαστών απέναντι στους κρατούμενους. Ανύπαρκτες εγκληματικές οργανώσεις, δίκες χωρίς στοιχεία, εξοντωτικές ποινές και διαβιβαστικά των αστυνομικών υπηρεσιών, ρατσιστική αντιμετώπιση των μεταναστών κρατουμένων, ένα πλέγμα ταξικών διακρίσεων απλώς συμπληρώνει την εύστοχη ρήση που λέει ότι «η δικαιοσύνη είναι σαν τα φίδια, δαγκώνει μόνο τους ξυπόλυτους». Μέσα από τον αγώνα για την μονιμοποίηση των διατάξεων του νόμου 4322/2015 χωρίς περιορισμούς και εξαιρέσεις προσπαθούμε να αγωνιστούμε ενάντια στις αυθαίρετες και καταχρηστικές δικαστικές κρίσεις ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ στο ζήτημα των αναστολών οι οποίες χορηγούνται με το σταγονόμετρο εγκαθιδρύοντας ουσιαστικά ένα ιδιότυπο καθεστώς παρατεταμένης ομηρίας μετά την έκτιση της ποινής του κάθε κρατούμενου.
2. Η κατάργηση του εισαγγελικού βέτο στον θεσμό των αδειών αποτελεί ουσιαστικά την κατάργηση ενός παράλογου νόμου του πρώην υπουργού της ΝΔ Νίκου Δένδια ο οποίος έδινε «γη και ύδωρ» στην εξουσία των εισαγγελικών αρχών μέσα στα καταστήματα κράτησης. Για να γίνουμε σαφής είναι προφανές ότι οι αρμόδιοι για να κρίνουν την συμπεριφορά του κάθε κρατούμενου δεν είναι άλλοι από όσους από θεσμική ιδιότητα (διευθυντές, κοινωνικοί λειτουργοί) παρακολουθούν και έρχονται σε επαφή με τους κρατούμενους. Οι εισαγγελείς στις φυλακές η μοναδική επαφή που έχουν με τους κρατούμενους είναι όταν τους βλέπουν στα πειθαρχικά συμβούλια που αποφασίζουν για την τιμωρία τους ή στα συμβούλια που αφορούν την χορήγηση αδειών. Πως είναι δυνατόν η άποψη ενός εισαγγελέα που δεν έχει καμία καθημερινή τριβή με τους κρατούμενους να λειτουργεί σε τέτοιο καθοριστικό βαθμό στην χορήγηση των αδειών. Πως είναι δυνατόν να υπάρχουν κρατούμενοι που ενώ η πλειοψηφία των μελών του συμβουλίου της φυλακής να ψηφίζει υπέρ της χορήγησης άδειας αυτή να απορρίπτεται εξαιτίας του βέτο που αποφασίζει να ασκήσει ο εισαγγελέας. Εμείς διεκδικούμε την κατάργηση του εισαγγελικού βέτο στις άδειες ώστε να έχει ένα πραγματικό νόημα η ύπαρξη του

συμβουλίου της φυλακής σε διαφορετική περίπτωση ως καταργηθεί και αυτό και ως είναι μόνος αρμόδιος ο εκάστοτε εισαγγελέας ώστε να πέσουν οι μάσκες και να μην εφευρίσκονται προσχήματα «ευαισθησίας» εκεί που δεν υπάρχουν.

3. Η κατάργηση του νόμου έκτρωμα, που αφορά στην αθροιστική έκτιση της ποινής για συγκεκριμένα αδικήματα εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων, κατά την διάρκεια της άδειας ή μετά την παραβίαση της, είναι μια πραγματική αναγκαιότητα για να βάλουμε ένα φρένο στην δημιουργία ενός νομικού τερατουργήματος που σκοπό έχει να επαναφέρει από την πίσω πόρτα ανθρώπους που θα κάθονται όλη τους την ζωή στην φυλακή μέχρι να πεθάνουν χωρίς καμία διάθεση υπερβολής σε αυτό που λέμε. Μέσω αυτού του νόμου τιμωρούνται με εξοντωτικό τρόπο χωρίς ντροπή οι εξεγέρσεις και οι αντιστάσεις που μπορεί υπό συνθήκες να διεξαχθούν μέσα στις φυλακές αφού όλες οι ποινές για συγκεκριμένα αδικήματα που θα λάβουν χώρα εντός ενός σωφρονιστικού καταστήματος (πχ μια στάση διαμαρτυρίας) θα αρχίσουν να εκτίονται μετά την ολοκλήρωση της αρχικής ποινής χωρίς την δυνατότητα συγχώνευσης των ποινών. Το ίδιο ισχύει και για τα αδικήματα που γίνονται κατά την διάρκεια ή μετά τις παραβιάσεις αδειών τα οποία δεν μπορούν να συγχωνευτούν αναγκάζοντας τον κρατούμενο να εκτίσει δυο διαφορετικές ποινές αθροιστικά. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την εκδικητική στάση των δικαστικών και αστυνομικών αρχών σε περιπτώσεις όπως αυτές που αναφέραμε παραπάνω σε λίγο καιρό θα υπάρχουν άνθρωποι που είτε επειδή αντιστάθηκαν σε κάποιες παράλογες απαιτήσεις των σωφρονιστικών αρχών είτε επειδή παραβίασαν μια άδεια θα φορτώνονται με χρόνια φυλακής και θα πρέπει να εκτίσουν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ χρόνια στα οποία μια ζωή δεν είναι αρκετή για να αποφυλακιστείς.

Μέσα από τον αγώνα που ξεκινάμε επιζητάμε αρχικά την κινητοποίηση αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας που αντιλαμβάνονται τις αδικίες και τους παραλογισμούς που γίνονται σε βάρος μας. Καθώς και την μαζικοποίηση του αγώνα σε όλες τις φυλακές της χώρας.

Για αυτό το λόγο αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα Συντονιστικό Αγώνα που θα εκφράζει τις απόψεις των κρατουμένων από όποιες φυλακές αποφασίσουν να συμμετέχουν στον αγώνα μας.

Το Συντονιστικό Αγώνα των κρατουμένων θα εκδίδει ανακοινώσεις σχετικά με την εξέλιξη του αγώνα και θα επιζητεί την μέγιστη δυνατή επικοινωνία και αλληλεπίδραση με τους ανθρώπους που θα επιλέξουν να σταθούν αλληλέγγυοι στον αγώνα μας εκτός των τειχών.

Θέλοντας σε πρώτο χρόνο να μαζικοποιήσουμε τον αγώνα μας θα αρνηθούμε το μεσημεριανό κλείδωμα (12.00 – 15.00) αναμένοντας και τους κρατούμενους από άλλες φυλακές να κάνουν το ίδιο ώστε να μετρήσουμε τις δυνάμεις μας και αντίστοιχα να κλιμακώσουμε τις δράσεις μας.

**ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ**

Συντονιστικό Αγώνα (Φυλακές Κορυδαλλού, πτέρυγες Α, Β, Γ, Δ,)